

La poesia de finals del XIX

Literatura catalana iii

La poesia de finals del XIX

- ▶ La poesia de la primera etapa dels Jocs Florals (anys 60):
 - ▶ Els Jocs Florals esdevenen un factor decisiu per al desenvolupament de la producció poètica amb un augment considerable del nombre de persones dedicades al conreu de la poesia en català, tot i que sense professionalització.
 - ▶ La importància qualitativa és molt relativa. En primer lloc hi ha la idea de que la temàtica restringida limitava també la qualitat, però hi havia possibilitat de participar amb temàtica més aviat lliure (el tema de l'Amor a la trilogia). Ressalten les composicions dedicades al tema de la Pàtria, més per la seva popularitat que per la seva qualitat. També són les més freqüents, amb una finalitat extra-literària (això més aviat als anys 80).

La poesia de finals del XIX

- ▶ La forma més habitual és el romanç, adoptada del castellà i molt apta per a explicar històries. De fet la utilització del romanç i els concursos literaris aconseguiran influir de manera inversa la literatura castellana.
- ▶ Hi ha cert intent, especialment per part d'autors mallorquins, de fer una poesia "arqueològica" amb un estil de llenguatge arcaic, una conseqüència de la manca de models literaris i d'un llenguatge poètic apte.
- ▶ Aquest llenguatge arcaic sorgeix també com a contraposició al català que ara es parla, ple de castellanismes i d'inseguretats lingüístiques. En tot cas, no té una intenció impositiva.

La poesia de finals del XIX

- ▶ La poesia de la primera etapa dels Jocs Florals (anys 70-80):
 - ▶ La situació comença a canviar als anys 70, si bé de forma més aviat externa. Els Jocs deixen de ser l'única via de publicació. Apareixen revistes com “Lo Gay Saber”, “La Renaixença”, “La il·lustració catalana”, que inclouen composicions, traduccions i crítica, tot i que aquesta no encara insegura i interessada al començament.
 - ▶ Es comença una tasca de revisió de la literatura i, per tant, de la poesia catalana. A partir del 1870 alguns components de la Jove Catalunya demanen l'actualització de temes i formes. La continuïtat de la poesia, en qualsevol cas, està garantida, a diferència dels altres gèneres.

La poesia de finals del XIX

- ▶ A partir del 1875 la producció poètica als Jocs Florals es redueix considerablement.
- ▶ El 1877, any en què Verdaguer guanya un premi extraordinari amb l'Atlàntida i Guimerà es corona com a Mestre en gai saber, es considera el final d'aquesta Renaixença també poètica.
- ▶ En cert punt la poesia de concurs perd valor per la seva artificiositat i intenció. Cal una renovació poètica al marge dels Jocs, que han quedat obsolets.